

**МІНІСТЕРСТВО ЗАХИСТУ ДОВКІЛЛЯ ТА ПРИРОДНИХ РЕСУРСІВ УКРАЇНИ
(МІНДОВКІЛЛЯ)**

вул. Митрополита Василя Липківського, 35, м. Київ, 03035, тел.: (044) 206-31-00, (044) 206-31-15,
факс: (044) 206-31-07, E-mail: in@МІДентифікаційний код 43672853

На б/н від 21.11.2023

М. М. Боровику

foi+request- 119886-@МІД

Про надання інформації

Міністерство захисту довкілля та природних ресурсів України на Ваш запит від 21.11.2023 року, надісланий листом Секретаріату Кабінету Міністрів від 23.11.2023 року № 30151/0/2-23, повідомляє наступне.

Право на відпустки мають усі громадяни України, які перебувають у трудових відносинах з підприємствами, установами, організаціями незалежно від форм власності, виду діяльності та галузевої приналежності, а також працюють за трудовим договором у фізичної особи.

Державні гарантії права на відпустки, умови, тривалість і порядок надання їх працівникам для відновлення працездатності, зміцнення здоров'я, а також для виховання дітей, задоволення власних життєво важливих потреб та інтересів, всебічного розвитку особи визначає Закон України «Про відпустки» (далі – Закон).

Статтею 4 Закону визначено види відпусток, а саме: щорічні відпустки; додаткові відпустки у зв'язку з навчанням; творча відпустка; соціальні відпустки; відпустки без збереження заробітної плати.

Доцільно зазначити, що до щорічних відпусток відносяться: основна відпустка, додаткова відпустка за роботу із шкідливими та важкими умовами праці, додаткова відпустка за особливий характер праці, інші додаткові відпустки, передбачені законодавством.

До соціальних відпусток відносяться: відпустка у зв'язку з вагітністю та пологами; відпустка для догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку; відпустка у зв'язку з усиновленням дитини; додаткова відпустка працівникам, які мають дітей або повнолітню дитину - особу з інвалідністю з дитинства підгрупи А І групи; відпустка при народженні дитини.

МІД
Міндовкілля
№18/18-01.1/374-23 від 28.11.2023
КЕП: Руренко С. А. 28.11.2023 13:04
58E2D9E7F900307B04000000DCB72F00ACB9A600
Сертифікат дійсний з 01.08.2022 15:10 до 01.08.2024 15:10

Відповідно до статті 19 Закону працівникам, які мають дітей або повнолітню дитину - особу з інвалідністю з дитинства підгрупи А І групи, одному з батьків, які мають двох або більше дітей віком до 15 років, або дитину з інвалідністю, або які усиновили дитину, матері (батьку) особи з інвалідністю з дитинства підгрупи А І групи, одинокій матері, батьку дитини або особи з інвалідністю з дитинства підгрупи А І групи, який виховує їх без матері (у тому числі у разі тривалого перебування матері в лікувальному закладі), а також особі, яка взяла під опіку дитину або особу з інвалідністю з дитинства підгрупи А І групи, чи одному із прийомних батьків надається щорічно додаткова оплачувана відпустка тривалістю 10 календарних днів без урахування святкових і неробочих днів. За наявності декількох підстав для надання цієї відпустки її загальна тривалість не може перевищувати 17 календарних днів.

Щодо виплати грошової компенсації за невикористані щорічні та додаткові відпустки слід зауважити, що у разі звільнення працівника йому виплачується грошова компенсація за всі невикористані ним дні щорічної відпустки, а також додаткові відпустки працівникам, які мають дітей або повнолітню дитину - особу з інвалідністю з дитинства підгрупи А І групи (стаття 24 Закону).

Відповідно до статті 57 Закону України «Про державну службу» державним службовцям надається щорічна основна оплачувана відпустка тривалістю 30 календарних днів, якщо законом не передбачено більш тривалої відпустки, з виплатою грошової допомоги у розмірі середньомісячної заробітної плати.

Чинним законодавством не передбачено надання працівнику одночасно двох видів відпусток.

Отже, для отримання грошової допомоги до щорічної основної оплачуваної відпустки працівник, що перебуває у соціальній відпустці, має право приступити до виконання посадових обов'язків, припинивши соціальну відпустку.

Крім того, відповідно до частини другої статті 54 Закону України «Про державну службу» державним службовцям може надаватися матеріальна допомога для вирішення соціально-побутових питань у порядку та розмірах, визначених Кабінетом Міністрів України. При наданні державним службовцям матеріальної допомоги для вирішення соціально-побутових питань Міндовкілля керується Порядком надання державним службовцям матеріальної допомоги для вирішення соціальних питань, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 08.08.2016 № 500 (далі – Порядок). Відповідно до пункту 3 Порядку рішення про надання матеріальної допомоги державним службовцям приймається керівником державної служби у державному органі в межах затвердженого фонду оплати праці.

**Директор Департаменту економіки,
фінансів та обліку –
головний бухгалтер**

Світлана РУРЕНКО